

grund af de omkring 170.000 svin, der hvert år må destrueres på grund af sygdom og elendighed i de danske svinefarme, eller hvis al jagt i Danmark skulle forbydes på grund af de ca. 7.000 anskydninger af hjorte og andet vildt, der sker hvert år, så jægerne må tilkalde hjælp for at finde de skamskudte og nødlidende dyr.

Men sådanne krav hører vi jo heller ikke fra fredningsorganisationerne. Når det handler om dyrene i disse organisationers egne lande, drejer det sig om bedre regler for behandling og bedre levevilkår for dyrene, men ikke om totalfredning, for en totalfredning ville smadre hele den industri, der er baseret på dyrene, og ødelægge det økonomiske afsæt, den giver samfundet.

For mig har det derfor været en besynderlig oplevelse at komme herved og på egen hånd opleve en debat om brug af dyr, der set med grønlandske øjne virker fuldstændig dobbeltmoralisk, når der samtidig finder seriøse forhandlinger sted i Folketinget om, hvorvidt det er nødvendigt at lovgive om seksuelt misbrug af dyr i Danmark, og der i aviserne afsløres regulære dyrebordeller – ja, så bliver de moralske pegefingre, der løftes mod vores fangst af dyr, der har levet frit og uberørt af menneskehænder hele deres liv, nærmest fuldstændig absurd.

Også debatten om de kommende års tilskud til Grønlands økonomiske udvikling, det såkaldte bloktilskud, har været besynderlig. I den sammenhæng har røster, specielt fra Dansk Folkeparti, krævet, at Danmark igen skal styre tilskuddet på bl.a. det sociale område, og desuden har Dansk Folkeparti ønsket at gøre tilskuddene 1-årige, så man bedre kan true os på økonomien, hvis vi ikke gør, hvad der ønskes hervedefra.

I den forbindelse har man endda kunnet høre medlemmer af dette Ting påstå fra denne talerstol, at de grønlandske politikere er fuldstændig ligeglade med de sociale problemer, vi har. Det er sket, på trods af at hjemmestyret år for år har øget bevillingerne til både det sociale område, sundhedsområdet og uddannelsesområdet, netop for at bekæmpe den form for problemer, som DF henviser til. Vi bruger i dag mere end 2 mia. kr. om året til socialvæsenet, sundhedsvæsenet og uddannelsesområdet, og det er mere end to tredjedele af det samlede bloktilskud og næsten en tredjedel af hele Landstingets årlige udgiftsbudget. Ikke desto mindre skal vi grønlandske politikere lægge øre til sådanne beskyldninger, som DF er kommet med i denne debat, og høre trusler om økonomisk kontrol af en karakter, der hører kolonitiden til.

Kl. 14.20

Samtidig har det dog været en glæde at kunne konstatere i dag, at det er et absolut mindretal, der står bag denne kritik, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke det store flertal, der har støttet den aftale, som hjemmestyret og den danske regering har udarbejdet i fællesskab.

For kort tid siden var jeg i Bruxelles for at overvære Europa-Parlamentets behandling af de klager, der er kommet fra de arbejdere, der i sin tid ryddede op i Thuleområdet efter det amerikanske fly, der styrtede ned med atombomber om bord i 1968. Igen var det foruroligende at se danske EU-politikere som stort set som de eneste stemme imod et overvældende europæisk ønske om, at disse arbejdere, danskere såvel som grønlandere, nu skal behandles anderledes værdigt, end Danmark hidtil har gjort, både hvad angår undersøgelse af deres helbred, og hvad angår oplysninger om de strålingsfarer, de uvidende blev udsat for.

Min forundring blev ikke mindre af at opleve regeringens efterfølgende afvisning af på nogen måde at rette sig efter Europa-Parlamentets henstillinger. Jeg kan desværre ikke lade være med at spekulere over, om den samme kyniske holdning ville være lagt for dagen, hvis ulykken var sket hervede og ikke langt borte fra den danske daglige virkelighed.

På samme måde har det været en forunderlig oplevelse at se regeringen afvise ethvert ønske om en klarlægning af, hvorvidt de hemmelige CIA-flyvninger har foregået i bl.a. det grønlandske luftrum, og om de har været lovlige eller ej. Det er blevet afvist af regeringen, men de fleste fly er jo heller ikke landet her i Danmark, kun i Grønland, og så er det måske mindre vigtigt, hvor lovlige de egentlig var, og hvad formålet har været.

Der har altså været nok at blive forundret over i den korte tid, jeg har været her, men der er heldigvis også noget på den positive side. Det har f.eks. været meget opløftende at se, at Danmark via aktiv brug af de åbenlyse klimaændringer i Grønland har opnået værtskabet for klimatopmødet i 2009, og det har også været glædeligt at opleve, at Den Nordatlantiske Gruppens store ønske om at få grønlandiseret retsvæsenet og få bygget et lukket fængsel i Grønland er blevet imødekommet.

Sidst, men ikke mindst har det været meget opløftende at se, hvordan fælleskommissionen angående den nye selvstyreaftale for Grønland har formået at finde vej frem gennem det ene